

f; || *fig.* la chute, la débâcle *et* -clement *m*; || докарвамъ въ —, *va.* discréditer.

Испадналь, adj. réduit.

— търговецъ (*миглюзинъ t.*), *sm.* un banquieroutier; || *Com.* un failli.

Испаднатъ [извѣствамса за —, *vr.* déposer son bilan.

Испанска малка флота, sf. l'armadille *f.*

— муха, *sf.* la cantharide *et* mouche cantharide. [—шы, le guigne.

— черѣща, *sf.* arbre, le guignier; || сладкы

— свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un hispanisme.

Испански жребецъ, sm. le genet.

— или жъмски чесанъ, *sm.* plante, la rosmatole *ou* echalotte d'Espagne.

— кервизъ, *sm.* le myrrhis *ou* cerfeuil musqué. [Calatrava, *m.*

— орденъ (*отъ Калатрава*), *sm.* ordre de

— пинеръ, *m.* la malaguette *ou* graine de paradis.

Испанско бѣлло, sm. blanc d'Espagne, *m.*

— лыко, *sm.* plante, le sparte; || фабрика за платены работы отъ — и стока отъ —, la sparterie.

Испарване и -рене, sn. l'exhalation *f*, évaporation, exhalaison, transpiration, fumée *f*; 1. *Med.* la diaphorèse; 2. *Phys.* effluve *m*; 3. (*на джгове*), la dissipation; 4. (*отъ хале*), le plomb; 5. *pl.* -ренеа, les émanations *f*.

Испарливъ, adj. évaporable, transpirable; || (*прѣзъ порозы*), perspirable.

Испарителенъ сждъ, sm. Anat. l'exhalant *et* vaisseau exhalant *m*.

Испаривамъ, va. évaporer, exhaler; || испаряваса, *v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il transpire; || който са испарява, évaporatif *et* -rotatoire, *adj.*

Испепеляване, sn. Chim. la lixiviation.

Испивамъ, va. vider; || (*до канка*), смъркамъ добръ, *fat.* faire d'amples libations *f*; || (*отведнашъ чѣша вино*), *fig.* sabler.

Испиване (*до канка*), *sn.* *fig.* rubis sur l'ongle, *m*.

Испилване, sn. la portée.

Испиявамъ, va. limer.

Испирамъ (*изново*) *va.* relaver; || (*лѣпка*), laver; || (*платъ*), ébrouer.

Испирьы, sf. pl. la rognure; 1. *fig.* l'écume *f*; || lie du peuple, du genre humain, *f*; 2. (*металлическы*), le laitier.

Исписвамъ, va. dresser; 1. *Jur.* annoter; 2. *Peint.* toucher; || (*добръ*), prononcer; 3. (*отъ книга*), extraire; 4. (*споредъ образътъ*), académiser; 5. (*накъ съ чѣстило*), repeindre; 6. искусство да —, *Peint.* la touche; 7. —са, *vr.* se peindre.

Исписване, sn. l'extrait *m*, dénombrement *m*, effigie *f*; || (*на имотъ*), l'annotation *f*.

Исписъ, sm. l'inventaire *m*, répertoire, rôle *m*; 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на запрѣвъ*), l'écroû *m*; 3. (*на книги*), la notice; 4. (*на ладійны слугары*), *Mar.* rôle d'équipage, *m*; 5. (*на литеры*), *Tur.* la police; 6. (*отъ смѣтка*), le dépouillement; 7. правя — на нѣщо, *va.* dépouiller, tirer; 8. съставямъ — на нѣщо, *va.* inventorier.

Испить, adj. Med. exsangue.

Испичамъ, va. exercer.

Испичане, sn. l'exercice *m*. [s'acquitter de.

Исплащамъ, va. payer, amortir; || —са, *vr.*

Исплащане, sn. l'amortissement *m*; || до — на сборъ-тъ, jusqu' à (la) concurrence.

Исплизокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisanterie.

Испълневамъ, va. accomplir, exécuter, pratiquer, mettre en pratique, réaliser, effectuer, s'acquitter de, consommer, satisfaire à;

1. compléter, observer, combler, obtemperer à; 2. (*и fig.*), remplir; 3. (*желането си*), se satisfaire; 4. испълневаса, *v. imp.* il accomplit, il se réalise; 5. който си испълнева тъмкодумата, *fam.* homme à la minute.

Испълневане и -лнене, sn. le complètement, le comblement, la réalisation, execution *f*, accomplissement *m*, pratique, consommation *f*, effet *m*, observation; 1. за —, *prép.* pour comble de; 2. за — на, à cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad 'hoc.

Испълневачъ, ка, s. exécuteur, trice; || *fig.* un ministre.

Испълненъ, adj. accompli.

Испълнителенъ, adj. exécutif.

Испълнивъ, adj. réalisable; || *Jur.* exécutoire.

Исплѣвена трѣва (*бурень*), *sf.* la sarclure.

Исплювамъ, va. recracher.

Исплювки, sf. pl. la bavure; || (*у мѣталъ*), la crasse.

Исповѣдалница, sf. le confessional.

Исповѣдамъ и -двамъ, va. confesser, avouer, professer; || —са, *vr.* se confesser; || (*изново*), se réconcilier.

Исповѣдане, sn. la confession, la pénitence, profession *f*; 1. молитва при —, le confesseur; 2. на —, à confesse *f*; 3. отъ —, de confesse; 4. чинъ на —, le pénitentiel.

Исповѣденъ, adj. pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, sf. billet de confession, *m*.

Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur de la foi, *m*; un pénitencier; || длъжностъ на —, la pénitencière.

Испоразваленъ, adj. entiché; || *Med.* vicié. — языкъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалямъ, va. vicier, tronquer; || *fig.* démantibuler; || (*нѣкого съ нѣщо*), enticher.

Испотителенъ, adj. Med. sudorifique *et* -fique.

Испотително срдѣство, sn. Med. le sudorifique, hidrotique, diaphorétique, *adj. sm.*